

РЕШЕНИЕ

№ 643

гр. Варна, 29.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, Х СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Геновева Илиева

при участието на секретаря Елка Н. Иванова
като разгледа докладваното от Геновева Илиева Гражданско дело № 20223100102047 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по предявен от К. К. срещу С. К. – Д., в качеството ѝ на съдебен изпълнител, рег. *** с район на действие Окръжен съд – Варна, иск с правно основание чл. 74 ЗЧСИ вр. чл. 45 ЗЗД за заплащане на сумата от **137 000 лв.**, претендирана като обезщетение за имуществени вреди под формата на пропусната полза от неполучена продажната цена на недвижим имот, представляващ самостоятелен обект с идентификатор № *****, находящ се в гр. Варна, ул. “К.Б.” *** в подпокривното пространство на жилищната сграда, състоящ се от кухненски бокс, две стаи, баня – тоалет и балкон, ведно с 0, 19/6 идеални части от общите части на сградата в това число и от пералня – сушилня и от дворното място, цялото с пространство от 343 кв.м. към 20.04.2019г., в резултат на незаконосъобразни действия на съдебния изпълнител по изпълнително дело № 20167180400232 по описа на ЧСИ С. К. – Д., първоначално образувано под № 14259/2012г. по описа на СИС при ВРС към което е присъединено изпълнително дело № 484/2015г. по описа на С. К. – Д., изразяващи се в проведена публична продажба на 19.04.2019г. след като са били налице предпоставките за прекратяване на изпълнителното производство, на осн. чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, без наложена възбрана, възползвайки се от наложена такава по изп.дело № 484/2015г., което е било перемирано и след отмяна на изпълнителното основание акт № МД – АУ – 3079/09.11.2015г. при наличие на предпоставките по чл. 433, ал. 1, т. 4 ГПК и назначаване на особен представител при отсъствие на предпоставките по чл. 47, ал. 5 ГПК, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба – 17.12.2021г. до окончателното изплащане на задължението.

В исковата молба ищецът К. К. твърди, че по молба на Община Варна и въз основа на несъдебно изпълнително основание - акт за установяване на задължения МД – АУ – 046/02.04.2012г., издаден от орган по приходите към Община Варна, Дирекция „Местни данъци”, е образувано изпълнително производство по изпълнително дело № 14259 по описа на СИС при Районен съд - Варна за събиране на парични вземания.

Въпреки настъпилата перемция, изпълнителното производство е изпратено за продължаване на изпълнителните действия при ЧСИ С. К. – Д., при което е образувано дело под № 484/2015г. към което е присъединено изп. дело № 232/2016г. по описа на същия съдебен изпълнител по молба на същия вискател Община Варна за изпълнение на парични

вземания, дължими от ищеца.

В хода на изпълнителното производство по изп. дело № 484/2015г., въпреки настъпилата перемция, съдебният изпълнител е наложил възбрана върху недвижим имот, представляващ самостоятелен обект с идентификатор № *****, находящ се в гр. Варна, ул. "К.Б." ***.

Имотът е изнесен на публична продан и възложен на „ВАРНА КРЕДИТ ГРУП“ АД по изпълнително дело № 232/2016г., без длъжникът да е предварително уведомен и след назначаване на особен представител при отсъствие на предпоставките по чл. 47 ГПК. Имотът не е възбранен от съдебния изпълнител, който е нарушил разпоредбите на чл. 449, ал. 2 вр. чл. 482 ГПК, възползвайки се от наложената такава по изп. дело № 484/2015г. предхождаща извършването на проданта. Проданта е извършена, въпреки, че преди изтичане на срока за подаване на наддавателни предложения, актът от 09.11.2015г., послужил за образуване на изпълнително дело № 232/2016г., е бил отменен. Въпреки уведомяването на съдебния изпълнител за отмяната на несъдебното изпълнително производство, изпълнителното производство, не е прекратено, на осн. чл. 433, ал. 1, т. 4 ГПК.

Въз основа на изложеното ищецът счита, че са налице всички предпоставки за ангажиране отговорността на съдебния изпълнител – вреда в размер на неполучената пазарна стойност на недвижимия имот към деня, следващ извършената продан, намираща се в причинно – следствена връзка с незаконосъобразно предприетите изпълнителни действия по посочените изпълнителни дела.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът ЧСИ С. К. – Д. оспорва предявения иск, излагайки следните фактически твърдения:

На 30.10.2012г. пред СИС при ВРС е образувано изпълнително производство по изп. дело № 14259/2012г., в което по молба на вискателя Община Варна са наложени запори върху МПС и възбрани върху собствени на длъжника К. К. недвижими имоти, които действия несъмнено са прекъснали течението на двугодишния срок, поради което не са били налице основания за прекратяването му по чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК.

На 17.08.2015г. по молба на вискателя делото е изпратено ЧСИ С. К. – Д. за продължаване на изпълнителното производство и е образувано под № 20157180400484, в рамките на което отново по молба на Община Варна са извършвани изпълнителни действия – налагане на възбрани върху недвижими имоти, поради което основание за прекратяване в хипотезата на чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, не са били налице.

На основание чл. 456, ал. 2 ГПК, изпълнително дело № 20167180400232, е присъединено към изпълнително дело № 20157180400484, изпълнителните действия по които се ползват и по отношение на по-рано образуваното, вкл. и наложената на 04.12.2015г. възбрана върху изнесения на публична продан имот. Отсъствието на наложена възбрана не е пречка да се пристъпи към изнасянето на имота на публична продан.

След назначаване на особен представител на длъжника, е извършен опис и проведена публична продан на процесния недвижим имот, а постъпилите суми са разпределени за погасяване на задълженията. Изготвената е експертиза за установяване пазарната стойност на имота, която е предявена на страните в съответствие с изискванията на чл. 485 ГПК.

Поддържа се, че не са били налице основания за спиране или прекратяване на изпълнителните производства по изпълнителни дела № 484/2015г. и № 232/2016г., тъй като представените два дни преди приключване на публичната продан от длъжника копия от актове за установяване на публични задължения от 19.06.2018г., не са били влезли в сила. След влизане в сила на постановлението за възлагане се установява, че задължението по дело № 232/2016г. е било редуцирано с влязъл в сила акт, с който е изменено първоначалното изпълнително основание, представен от вискателя на 14.10.2019г.

Получената от публичната продан стойност на имота от 62 838 лв., определена в

съответствие с разпоредбата на чл. 485, ал. 2 ГПК с помощта на вещо лице е послужила за погасяване на задълженията по изпълнителни дела № 484/2015г. и № 232/2016г., вкл. и по изпълнително дело № 20197180400629 и № 20197180400632, като е била надвнесена сума, подлежаща на връщане.

Въз основа на изложеното се настоява за отхвърляне на заявената претенция поради отсъствие на предпоставките за ангажиране отговорността на съдебния изпълнител.

В условие на евентуалност, при доказване на основанието на предявения иск, е релевирано възражение за съпричиняване на вредоносния резултат, поради поведението на длъжника по изпълнението, който е бездействал при наличие на възможност да осуети проданта, възползвайки се от реда по чл. 454 ГПК. За тази възможност, същият е уведомен от помощник-частният съдебен изпълнител на 16.04.2022г., въпреки отсъствие на задължение за това.

Третото лице – помагач ЗК „Лев Инс“ АД изразява становище за неоснователност на предявения иск, тъй като съдебният изпълнител не е извършил сочените в исковата молба нецелесъобразни изпълнителни действия, поради което не са налице основания за ангажиране на отговорността му. Не е налице и причинно – следствена връзка между действията на съдебния изпълнител и твърдяните за настъпили вреди.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и по вътрешно убеждение приема за установено следното от фактическа и правна страна:

При иск, предявен на основание чл.74 ал.1 ЗЧСИ, отговорността ще е налице когато има неправомерни действия на ЧСИ, настъпила вреда, причиняване при изпълняване на дейността на ЧСИ и причинна връзка. Съдът по деликтния иск преценява процесуалната законосъобразност на действията и бездействията на съдебния изпълнител, без да е обвързан с това дали същите са обжалвани и какво е решението на съда по жалбата.

В конкретния случай, ответникът С. К. – Д. е лице, на което държавата е възложила принудителното изпълнение на частни и публични притезания.

Към момента, в който се твърди, че са настъпили вреди в патримониума на ищеца К. К., частният съдебен изпълнител е застрахован в ЗК „Лев Инс“ АД по договор за застраховка „Професионална отговорност“ и специални условия „Отговорност на частните съдебни изпълнители“, обективизирана в застрахователна полица № 13121910002681, с период на застрахователно покритие от 28.03.2019г. до 27.03.2020г.

По твърденията за незаконосъобразно извършените изпълнителни действия по изп. дело № 14259/2012г. по описа на СИС при Районен съд- Варна

По молба на вискателя Община Варна и представено несъдебно изпълнително основание акт № МД – АУ – 046/02.04.2012г. на орган по приходите, на осн. чл. 107, ал. 3 ДОПК, на 01.11.2012г. е образувано на изп. дело № 14259/2012г. по описа на СИС при ВРС срещу длъжника по изпълнението К. К. за събиране на сумата от 10 732, 37 лв., представляваща сбор от неплатени задължения за такса битови отпадъци за периода от 01.01.2007г. до 31.12.2011г. и лихви върху тях.

Посоченото несъдебно изпълнително основание съставлява акт на органа по приходите, издаден на осн. чл. 107, ал. 3 ДОПК вр. чл. 4 б ЗМДТ, с което са установени задължения за данък върху недвижим имот, такса битови отпадъци и лихви, поради констатирано несъответствие.

В молбата си, вискателят е поискал цялостно проучване имущественото състояние на длъжника и насочване на изпълнението върху всяка вещ и вземане на длъжника, чрез налагане на различни обезпечителни мерки – запори и възбрани.

В хода на проведеното изпълнение, държавният съдебен изпълнител, е извършил следните изпълнителни действия: 1./ налагане на възбрана върху недвижим имот в гр. Трявна на 12.11.2012г.; 2./ запори върху МПС на 23.11.2012г. и на 30.11.2012г.; 3./ възбрана върху недвижим имот в гр. Варна, к.к.“Ч.“ на 31.10.2014г.; 4./ наложен заповест върху вземане на длъжника по банкова сметка в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД на 24.11.2014г.; 5./ наложен заповест върху вземане на длъжника по банкова сметка в „РАЙФАЙЗЕН БАНК БЪЛГАРИЯ“ АД на 01.12.2014г.; 6./ наложен заповест върху вземане на длъжника по банкова сметка в “Първа инвестиционна банка“ на 27.03.2015г.

С резолюция от 27.08.2015г., изпълнителното дело № 14259/2012г. е изпратено за продължаване на изпълнителните действия при ЧСИ К. К. – Д., при което е образувано изп. дело № 20157180400484/2015г. по описа на същия.

С исковата молба, ищецът обосновава отговорност на частния съдебния изпълнител за вреди от незаконосъобразно проведено изпълнително производство, изразяващи се в продължаване на изпълнителните действия след настъпила перемпция по изп. дело 14259/2012г. по описа на СИС при ВРС.

Съобразявайки така ангажираните писмени доказателства, съдът приема, че не са били налице основания за прекратяване на изп. дело № 14259/2012г. по описа на СИС при ВРС, на осн. чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, нито от ДСИ при СИС при ВРС, нито от ответника, тъй като взыскателят е поискал още с молбата, инициирала образуването му извършването на изпълнителни действия – запори върху вземания върху трудово правоотношение, банкови сметки, дружествени дялове, ценни книжа, МПС, движими вещи, извършването на описа и продажба и възбрани върху недвижими вещи, извършване на опис и продажба, които фактически са и наложени.

Дори и да се приеме, че такива не са изрично поискани от взыскателя в продължение на две години от образуване на изпълнителното дело, извършването на изпълнителни действия по принудителното изпълнение на вземането на взыскателя, не са незаконосъобразни. Единствената правна последица от вече настъпилата перемпция е, че съдебният изпълнител следва да образува новото искане в ново – отделно изпълнително дело, тъй като старото е прекратено по право, като необразуването на ново изпълнително дело с нищо не вреди на кредитора, нито ползва или вреди на длъжника. То може да бъде квалифицирано като дисциплинарно нарушение на съдебния изпълнител само доколкото не е събрана дължимата авансова такса за образуване на отделното дело и това са нарушени канцеларските правила по воденото на изпълнителните дело.

По твърденията за незаконосъобразно извършените изпълнителни действия по изп. дело № 20157180400484/2015г. по описа на ЧСИ К. К. - Д. към което е присъединено 20167180400232/2016г. по описа на същия

Действията, извършени по изп. дело 14259/2012г. по описа на СИС при ВРС, запазват силата си, съгласно чл. 427, ал. 5 ГПК.

В хода на проведеното изпълнение, съденият изпълнител е наложил възбрана върху имот с идентификатор № ***** на 15.10.2015г., вписана на 22.10.2015г.; възбрана върху недвижим имот, представляващ апартамент в гр. Варна, ул.“А.Б. Г“ *** на 17.11.2015г., вписана на 04.12.2015г. в СВ – Варна, както и върху други собствени на длъжника по изпълнението имоти.

Ищецът поддържа, че въпреки настъпилата перемпция, съдебният изпълнител е наложил възбрана върху жилището в гр. Варна, ул.“А.Б. Г“ ***, което действие е незаконосъобразно.

Както вече беше посочено, не е настъпила перемпция по изп. дело 14259/2012г. по описа на СИС при ВРС преди изпращането му на ЧСИ К. К. – Д., нито такава е настъпила по

изп. дело № 484/2015г., поради което твърдението за незаконосъобразност при налагане на възбраната, е неоснователно. Дори и да се приеме, че такава е настъпила, съдебният изпълнител не може да откаже да изпълни искания способ, тъй като той дължи подчинение на представеното и намиращо се все още у него влязло в законна сила несъдебно изпълнително основание.

На 22.04.2016г. при същия съдебен изпълнител е образувано изпълнително производство по изпълнително дело № 20167170400232 по молба на взыскателя Община Варна, въз основа на акт № МД – АУ – 3079 – 1/09.11.2015г. срещу К. К. за събиране на задължение за данък върху недвижим имот, находящ се в к.к.“Ч.“ *** в размер на 133, 14 лв., такса битови отпадъци от 10 823, 15 лв., данък върху МПС от 211, 24 лв. и лихви за периода от 2012г. до 2015г. в общ размер на 2 207, 11 лв.

В молбата е отправено изрично искане за присъединяването на новообразуваното дело към изп. дело № 484/2015г., което е сторено с разпореждане от 13.05.2016г.

След събиране на данни от настоящия адрес на длъжника по изпълнението, а именно: гр. Варна, ул.“Ц.К.“ ***, че такава лице е непознато по информация на живущи и такава от постоянния в гр. Варна, ул.“О.“ ***, че къщата е необитаема и след провеждане на процедурата по чл. 47 ГПК, в съответствие с изискванията на разпоредбата, съдебният изпълнител е пристъпил към назначаване на особен представител на разноси на взыскателя, във връзка с насрочен опис на възбранения имот.

Действията на съдебния изпълнител по назначаване на особен представител са законосъобразни, тъй като са съобразени с разпоредбата на чл. 430 ГПК. Компетентен да назначи особен представител на длъжника по изпълнението е съдебният изпълнител, а не районният съд по местоизпълнението, съгласно изменението на разпоредбата от 27.10.2017г. /ДВ, бр. 86 от 2017/.

За особен представител на длъжника по изпълнението, назначен с разпореждане от 24.08.2018г., е определен адв. В.С.. Именно назначения особен представител е получил покана за доброволно изпълнение по изп. дело № 232/2016г., в която се съдържа уведомяване, че изп. дело № 484/2015г. е присъединено към горепосоченото, както и, че е насрочен опис на 30.01.2019г. и оценка на възбранения имот с идентификатор № *****, находящ се в гр. Варна, ул.“К.Б.“ *** в подпокривното пространство на жилищната сграда, състоящ се от кухненски бокс, две стаи, баня – тоалет и балкон, ведно с 0, 19/6 идеални части от общите части на сградата в това число и от пералня – сушилня и от дворното място, цялото с пространство от 343 кв.м.

Опис на възбранения имот е извършен на 30.01.2019г., за което действие, е съставен протокол от същата дата и е възложено на вещо лице изготвянето на експертиза за определяне стойността на имота. Такава е изготвена и предявена на страните. Определената пазарна стойност е в размер на 71 000 лв., а началната тръжна цена е определена на 56 800 лв.

Съдебният изпълнител е съставил протокол, на осн. чл. 487, ал. 3 ГПК, в който е посочен деня на разгласяване на обявлението на проданта – 15.03.2019г.

Два дни преди обявяване на наддавателните предложения, длъжникът по изпълнението К. К. е депозирал молба в канцеларията на съдебния изпълнител. В нея, е посочил, че е заплатил всички данъци и такси до 11.04.2019г., с изключение на такса битови отпадъци, посочени в акт № МД – АУ – 2204/11.04.2019г. и акт № МД – АУ – 2205 – 1/09.11.2015г., които не дължи в пълен размер и ще оспори пред съда, тъй като „в началото е нямало сметоизвозване.“

Посочените актове на органа по приходите не са приложени към молбата. Въз основа на тях не е образувано нито изп. дело № 14259/2012г. по описа на СИС при ВРС, изпратено за продължаване на действия на ЧСИ Д. под № 484/2015г., нито изп. дело № 232/2016г.

Видно от писмо, подписано от Директора на Дирекция „Местни данъци“ при Община Варна относно жалба на г-н К. до органа по приходите от 02.10.2019г., ищецът е уведомен, че по повод подадена от него жалба от 01.04.2019г., акт № МД – АУ – 3079 – 1/09.11.2015г., подлежащ на изпълнение по изп. дело № 232/2016г. и акт № МД – АУ – 6576/19.06.2018г. са отменени и е издаден акт за установяване на задължения МД – АУ – 2204/11.04.2019г., изменение на акт № МД – АУ – 3079 – 1/09.11.2015г. и акт № МД – АУ – 2205/11.04.2019г. и изменение на акт № МД – АУ – 6576 – 1/19.06.2018г.

Акт № МД – АУ – 2204/11.04.2019г. не е представен в цялост с исковата молба.

Видно от намиращия се в кориците на изп. дело акт № МД – АУ – 2204 – 1/11.04.2019г. за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 ДОПК, органът по приходите е установил неплатени задължения към 11.04.2019г. в размер на 15 102, 38 лв. отнасящи се до имота намиращ се в гр. Варна, к.к. “Ч.” ***, представляващ семеен хотел, от които 9 983, 06 лв. за такса битови отпадъци и 5 119, 32 лв. лихва.

Актът е влязъл в сила на 04.07.2019г., а актът за неговата поправка на 27.11.2019г.

Ищецът поддържа, че проданта е извършена, след като акт № МД – АУ – 3079 – 1/09.11.2015г., е бил изцяло отменен, с което цели да установи, че са били налице предпоставки за прекратяване на изпълнителното производство по изп. дело № 232/2016г.

Този факт следва да се счита опроверган от ангажираните писмени доказателства. Акт № МД – АУ – 3079 – 1/09.11.2015г. е бил отменен само, в частта досежно установения размер на данък върху МПС и данък върху недвижим имот и изменен, в частта относно размера на задължението за такса битови отпадъци, видно от съдържанието на писмо от 12.04.2019г. /л. 26/ от Директора на Дирекция „Местни данъци“ при Община Варна.

Възбраненият имот е възложен на „ВАРНА КРЕДИТ ГРУП“ ООД с постановление за възлагане, връчено на К. К. на 16.05.2019г., влязло в сила на 26.07.2019г., след отхвърляне жалбата му срещу действия на съдебния изпълнител, с решение от 26.07.2019г. по гр.д. № 1303/2019г. на ВОС.

Събраната в резултат на проданта на имота сума от 62 838 лв. е послужила за погасяване на всички задължения на длъжника К. К. по изп. дела №№ 484/2016г., 232/2016г., 629/2019г. и 632/2019г., всички по описа на ЧСИ С. К. – Д..

Видно от данните, посочени в удостоверение от 22.06.2020г., при определяне задължението на г-н К. по изп. дело № 232/2016г., е съобразен редуцирания размер, посочен в акт № МД – АУ – 2204 – 1/11.04.2019г., за разлика от този в акт № МД – АУ – 3079 – 1/09.11.2015г.

Въз основа на изложеното, следва да се приеме, че ЧСИ К. К. – Д., не е извършил противоправни действия, намиращи се в причинно – следствена връзка с настъпили в патримониума на ищеца имуществени вреди, поради което предявеният иск по чл. 74, ал. 1 ЗЧСИ вр. чл. 45 ЗЗД, следва да бъде отхвърлен.

При този изход на спора с право на разноски разполага ответната страна. Доколкото липсва искане за присъждане на разноски и доказателства за извършването им, такива не се присъждат.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от К. Т. К., ЕГН *****, гр. Варна, бул. “В.В.” *** срещу С. Д. К. – Д., в качеството си на частен съдебен изпълнител, рег. *** с район на действие Окръжен съд – Варна, иск за заплащане на сумата от **137 000 лв. /сто тридесет и седем хиляди/**, представляваща обезщетение за имуществени вреди под формата на

пропусната полза от неполучена продажната цена на недвижим имот, представляващ самостоятелен обект с идентификатор № *****, находящ се в гр. Варна, ул. "К.Б." *** в подпокривното пространство на жилищната сграда, състоящ се от кухненски бокс, две стаи, баня – тоалет и балкон, ведно с 0, 19/6 идеални части от общите части на сградата в това число и от пералня – сушилня и от дворното място, цялото с пространство от 343 кв.м. към 20.04.2019г., в резултат на незаконосъобразни действия на съдебния изпълнител по изпълнително дело № 20167180400232 по описа на ЧСИ С. К. – Д., първоначално образувано под № 14259/2012г. по описа на СИС при ВРС към което е присъединено изпълнително дело № 484/2015г. по описа на С. К. – Д., изразяващи се в проведена публична продажба на 19.04.2019г. след като са били налице предпоставките за прекратяване на изпълнителното производство, на осн. чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, без наложена възбрана, възползвайки се от наложена такава по изп.дело № 484/2015г., което е било перемирано и след отмяна на изпълнителното основание акт № МД – АУ – 3079/09.11.2015г. при наличие на предпоставките по чл. 433, ал. 1, т. 4 ГПК и назначаване на особен представител при отсъствие на предпоставките по чл. 47, ал. 5 ГПК, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба – 17.12.2021г. до окончателното изплащане на задължението, на осн. чл. 74 ЗЧСИ вр. чл. 45 ЗЗД.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участие на трето лице – помагач „ЗК ЛЕВ ИНС“ АД, ЕИК 121130788, гр. София на страната на ответника С. Д. К. – Д., в качеството си на частен съдебен изпълнител, рег. *** с район на действие Окръжен съд – Варна.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд – Варна в двуседмичен срок от връчването на препис от акта на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____